

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

**T/17701. számú
törvényjavaslat
a kereskedelemről**

**Előadó: Dr. Kóka János
gazdasági és közlekedési miniszter**

Budapest, 2005. szeptember

2005. évi ... törvény

a kereskedelemről

Az Országgyűlés abból kiindulva, hogy a kereskedelem a nemzetgazdaság meghatározó ága és a mindennapi élethez nyújt szolgáltatásokat, fontosnak tartja, hogy a kereskedelmi tevékenység gyakorlásának szabadságát megtartva, a hatékony működésre képes mikro-, kis- és középvállalkozások fennmaradását és fejlődését előtérbe helyezve a tevékenység folytatásának alapelveit és feltételeit szabályozza, különös tekintettel a gazdasági környezet, a kereskedők és a vásárlók érdekeire. Fontosnak tartja a vállalkozási szabadság elvének fenntartását, ezért a beavatkozások körét minimálisra szűkítve elismeri a szakmai önszabályozás, valamint olyan – a kereskedők csoportjai által létrehozott, magukra nézve kötelezően elismert – magatartási kódex jelentőségét, amely meghatározza a kereskedők magatartását olyan fontos területeken, mint a tisztességes kereskedelmi gyakorlat, a fogyasztókkal szemben folytatott magatartás, vagy a beszerzési ár alatt történő értékesítés gyakorlatának korlátozása. Ezért a következő törvényt alkotja:

A törvény hatálya

1. §

E törvény hatálya a Magyar Köztársaság területén – a gyógyszer-kereskedelem kivételével – a kereskedelmi tevékenység folytatására és annak ellenőrzésére terjed ki.

Értelmező rendelkezések

2. §

E törvény alkalmazásában:

- a) *beszállító*: aki a terméket, szolgáltatást kereskedelmi tevékenységet folytatónak forgalmazási céllal értékesíti;
- b) *beszerzési szövetség*: két vagy több vállalkozás által a beszerzési stratégiájuk érvényesítésére, beszerzési tevékenységük részének vagy egészének végzésére, koordinálására kötött megállapodás;
- c) *csomagküldő kereskedelem*: az a kereskedelmi tevékenység, amelynek során a kereskedő kizárólag a termék ismertetőjét juttatja el bármely formában a vásárlóhoz vagy reklámban hívja fel a figyelmet az áruira, és az ismertető vagy reklám alapján kiválasztott és megrendelt árut szállítja (szállíttatja) a megjelölt címre;
- d) *internetes kereskedelem*: olyan szolgáltatás, amelynek célja termékek, illetőleg szolgáltatások gazdasági tevékenység keretében történő értékesítése a világhálón, valamint egyéb elektronikus hírközlő eszközön keresztül, távollévők között kötött szerződés keretében, ide nem értve a csomagküldő kereskedelmet;
- e) *jelentős piaci erő*: olyan piaci helyzet, amelynek következtében a kereskedő a beszállító számára termékeinek a vásárlókhöz való eljuttatása során ésszerűen megkerülhetetlen szerződéses partnerré válik, illetve vált és forgalmi részesedésének mértéke miatt képes egy termék, termékcsoporthoz jutását regionálisan, vagy országosan befolyásolni,
- f) *kereskedelmi szolgáltatás*: a termékek értékesítését elősegítő vagy az értékesítéssel összefüggő szolgáltatások üzletszerű nyújtása, így különösen a

termékek kölcsönzése, kiskereskedelem keretében értékesített fogyasztási cikkek javítása;

- g) *kereskedelmi tevékenység*: kis-, illetve nagykereskedelmi tevékenység, vendéglátás, turisztikai tevékenység üzletszerű végzése, kereskedelmi szolgáltatás nyújtása, amelybe beleértendő a vásárolt termékek és kereskedelmi szolgáltatások gazdasági tevékenység keretében történő értékesítése, házhozszállítása;
- h) *kereskedelmi ügynöki tevékenység*: olyan tevékenység, amelynek keretében a kereskedő más javára termékek, szolgáltatások eladására, vagy vételére tárgyalásokat folytat, és azokra megbízás alapján szerződést köt;
- i) *kereskedő*: aki kereskedelmi tevékenységet folytat;
- j) *kiskereskedelem*: termékek és kereskedelmi szolgáltatások értékesítése, illetve nyújtása közvetlenül a vásárló részére;
- k) *közterületi értékesítés*: a közterületi engedély alapján végzett kiskereskedelmi tevékenység;
- l) *nagykereskedelem*: termékek átalakítás (feldolgozás) nélküli továbbértékesítése kereskedő, feldolgozó részére, ideértve a termékek raktározásával, szállításával és a termékekhez kapcsolódó közvetlen szolgáltatások nyújtásával folytatott tevékenységet, valamint a nagybani piaci tevékenységet is;
- m) *piac*: olyan értékesítő hely, ahol üzletben vagy üzlet nélkül, általában napi, esetenként heti rendszerességgel élelmiszert és napi cikket árusítanak;
- n) *szexuális termék*: bármely birtokba vehető, forgalomképes olyan dolog, amelynek elsődleges célja a szexuális ingerkeltés, különösen amelyik nemi aktust vagy egyéb szexuális cselekményt nyíltan ábrázol, illetve emberi testet, testrészt szexuális ingerkeltésre alkalmas módon, vagy szexuális ingerkeltés céljából ábrázol, ideértve- rendeltetése szerint- a szexuális ingerkeltésre szolgáló, nemi aktus, vagy egyéb szexuális cselekmény során alkalmazható eszközt is;
- o) *turisztikai tevékenység*: az utazásszervezés, az utazásközvetítés, az idegenvezetés, a kereskedelmi szálláshely, idegenforgalmi információs és szolgáltató iroda működtetése, a magánszálláshely idegenforgalmi célú hasznosítása, a programszervezés és a turisztikai szolgáltatás (gyógy-, örökség-, kongresszusi-, és aktív turizmus igényeit kielégítő szolgáltatás) nyújtása;
- p) *üzlet*: a szilárd térelemekkel körülhatárolt, talajjal egybeépített vagy ahhoz rögzített, tartós használatra készült, rendszeresen (állandóan vagy ideiglenes jelleggel) nyitva tartó kis- és nagykereskedelmi, jármű- és üzemanyag-kereskedelmi, vendéglátó, szálláshely-szolgáltató, idegenforgalmi, továbbá lakossági fogyasztási cikk javító-szolgáltató értékesítő hely, ideértve a lakástól vagy lakóingatlantól műszakilag el nem különíthető, fogyasztási cikk javító-szolgáltató tevékenység céljára kialakított helyet, a raktározás, tárolás célját szolgáló nyitott, értékesítést folytató helyet, valamint a különböző intézményekben, munkahelyeken üzemelő értékesítő helyeket és a csomagküldő kereskedelemnek vevőszolgálat céljából működtetett helyiségét;
- q) *vásár*: olyan országos vagy helyi jellegű, általában időszakai vagy szakjellegű értékesítési lehetőség, amelynek keretében a termékeket, szolgáltatásokat rendszerint nyílt területen, kirakodással mutatják be;
- r) *vendéglátás*: kész, vagy helyben készített ételek, italok jellemzően helyben fogyasztás céljából történő eladása, az azzal összefüggő szórakoztató és egyéb szolgáltató tevékenység, továbbá a munkahelyen, valamint az oktatási és nevelési intézményekben bármely formában üzletszerűen történő étkeztetés.

A kereskedelmi tevékenységek folytatásának általános feltételei

3. §

- (1) A Magyar Köztársaság területén kereskedelmi tevékenység – a határon átnyúló kereskedelmi tevékenység és a (3) bekezdésben foglaltak kivételével – külön jogszabály alapján meghatározott működési engedéllyel rendelkező üzletben folytatható.
- (2) Az üzletben kereskedelmi tevékenységet végző személynek a külön jogszabályban meghatározott szakképesítéssel kell rendelkeznie.
- (3) Az (1) bekezdéstől eltérően, nem szükséges üzlet – a külön jogszabályban meghatározott feltételekkel – az alábbi kereskedelmi tevékenységek folytatásához:
 - a) automatából történő értékesítés;
 - b) idegenvezetői tevékenység;
 - c) internetes kereskedelem;
 - d) kereskedelmi ügynöki tevékenység;
 - e) utazás értékesítése kizárólag utazásközvetítő útján;
 - f) közterületi értékesítés;
 - g) magán szálláshely idegenforgalmi célú értékesítése;
 - h) piaci és vásári értékesítés, a külön jogszabályban meghatározott termékkörök kivételével;
 - i) üzleten kívüli kereskedés.
- (4) Azon termékek és szolgáltatások körét, amelyek esetében – közbiztonsági, környezetvédelmi, természetvédelmi, közegészségügyi szempontból vagy más közérdekből – a kereskedő hatósági nyilvántartásba vételére is szükség van, külön jogszabály állapítja meg.
- (5) Az üzlet működéséhez szükséges feltételek – ideértve a szakhatósági állásfoglalások bekérését is – meglétét egy hatósági eljárás keretében, a kereskedő kérelmére az üzlet helye szerint illetékes települési (Budapesten a kerületi) önkormányzat jegyzője (a továbbiakban: jegyző) vizsgálja meg. A jegyző a külön jogszabályban meghatározott feltételek teljesítése esetén köteles a működési engedélyt kiadni.
- (6) A jegyző a működési engedélyt külön jogszabályban meghatározott üzletkörökre adja ki. Az üzletben kizárólag a működési engedélyben megjelölt, az üzletkörhöz tartozó termékek forgalmazhatók. Amennyiben a szakhatóság az üzletkörtől belül egyes termékek értékesítéséhez, illetve tevékenységek végzéséhez nem járul hozzá, a jegyző a működési engedélyen megtiltja a termék értékesítését, illetve a tevékenység folytatását.
- (7) A működési engedély tartalmazza:
 - a) a kereskedő nevét;
 - b) a kereskedő székhelyének címét;
 - c) a kereskedő adószámát, statisztikai számjelét;
 - d) a kereskedő cégjegyzékszámát, illetve vállalkozói igazolványának számát;
 - e) az üzlet nevét;

- f) az üzlet címét;
- g) az üzletkör megnevezését;
- h) az üzletkör jelzőszámát;
- i) az üzletkörhöz tartozó, de szakhatósági állásfoglalás alapján a forgalmazni nem engedett termékek körét;
- j) mozgóbolt esetén az árusításra engedélyezett területeket és az árusításra kijelölt napokat.

(8) A jegyző az üzletekről, az üzletek nyitva tartásáról nyilvántartást vezet.

A kereskedelmi tevékenységek folytatásának egyéb feltételei

4. §

- (1) A kereskedőnek az árusítás helyén rendelkeznie kell – amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik, a saját előállítású termék kivételével – az árusított termék eredetét hitelt érdemlően igazoló bizonylattal (számla, szállítólevél, termékkísérő okmány stb.). Amennyiben a kereskedő a bizonylatokat az adóhatósághoz bejelentett helyen – de nem az üzletben – őrzi, köteles az eredeti bizonylatok másolatát az üzletben tartani. Az ellenőrzést végző hatóság felhívására köteles az eredeti bizonylatokat három munkanapon belül bemutatni.
- (2) A kereskedő köteles biztosítani, hogy a vásárló a megvásárolni kívánt termék jellegétől függően, annak méretét, súlyát, illetve használhatóságát az üzletben ellenőrizhesse.
- (3) Az üzletekben jól látható és könnyen hozzáférhető helyen vásárlók könyvét kell elhelyezni. A vásárlók a vásárlók könyvébe jegyezhetik be az üzlet működésével kapcsolatos panaszait, bejelentéseiket és javaslataikat. A vásárlót e jogának gyakorlásában megakadályozni vagy befolyásolni tilos. A bejegyzést a külön jogszabályban meghatározottak szerint kell a kereskedőnek megvizsgálnia és az intézkedésről harminc napon belül a vásárlót tájékoztatnia.
- (4) Üzlet nélkül folytatott kereskedelmi tevékenység esetén az adott tevékenységre, kereskedelmi formára vagy módszerre vonatkozó külön jogszabályi rendelkezések szerint a kereskedő köteles tájékoztatni a vásárlót a székhelyéről, a panaszügyintézés helyéről, illetve módjáról, valamint az adott tevékenységre vonatkozó sajátos rendelkezésekről.
- (5) A kereskedelmi szálláshelyeket és a vendéglátó üzleteket szolgáltatásaik színvonalától függően – a külön jogszabályban foglaltak szerint – kategóriába vagy osztályba kell sorolni. A turisztikai szolgáltatásokról, a vendéglátó üzletekben forgalomba hozott készítményekről, azok áráról, kategóriájáról vagy osztályáról a vendégeket tájékoztatni kell.
- (6) 18. életévét be nem töltött személy részére szeszesitalt, szexuális terméket valamint dohányterméket kiszolgálni, illetve értékesíteni tilos. Az e bekezdésben meghatározott korlátozás érvényesítése érdekében a kereskedő feladatkörében eljáró személy, kétség esetén – saját eljárási jogosultságának igazolását követően – életkorának hitelt érdemlő igazolására hívhatja fel a terméket

vásárolni kívánó személyt. Az életkor megfelelő igazolásának hiányában a termék kiszolgáltatását meg kell tagadni.

- (7) A (6) bekezdésben foglalt termékek forgalmazását külön jogszabály feltételekhez kötheti, vagy korlátozhatja.

Az üzletek nyitva tartásának rendje

5. §

- (1) Az üzlet nyitvatartási idejét a vásárlási szokások és a foglalkoztatottak érdekeinek figyelembevételével a kereskedő állapítja meg.
- (2) A kereskedő köteles
- a) az üzlet nyitvatartási idejét a működési engedély iránti kérelem beadásakor, illetve az abban bekövetkező változást, az azt megelőző öt munkanapon belül a jegyzőnek írásban bejelenteni;
 - b) az üzlet nyitvatartási idejéről és az abban bekövetkező változásokról a vásárlókat tájékoztatni.
- (3) A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 125. §-ának (3)-(4) bekezdésében meghatározott munkaszüneti napokon a vendéglátóüzletek, kereskedelmi szálláshelyek, a virág-, az édességüzletek és az üzemanyagtöltő állomások kivételével az üzletek nem tarthatnak nyitva. A tilalom alól, különösen az idegenforgalmi szempontokra vagy a helyi hagyományokra tekintettel, az illetékes települési (Budapesten a kerületi) önkormányzat képviselőtestülete – a Kereskedelmi Ágazati Párbeszéd Bizottság véleményének kikérésével rendeletben felmentést adhat, meghatározva a kereskedelmi tevékenység típusát és ezen belül az üzletköröket.
- (4) A (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően december 24-én – a vendéglátó üzletek, kereskedelmi szálláshelyek, a virág-, az édesség üzletek és az üzemanyagtöltő állomások kivételével – az üzletek 14 óráig tarthatnak nyitva.
- (5) A jegyző bejelentés alapján vagy hivatalból – a lakók egészséges életkörülményeinek és pihenéshez való jogának biztosítása érdekében – a külön jogszabályban meghatározott veszélyes mértékű zaj esetén az üzlet éjszakai (22 óra és 6 óra közötti) nyitva tartását korlátozhatja. A korlátozás keretében a jegyző a jogsértő állapot megszüntetéséig kötelező éjszakai zárva tartási időszakot rendelhet el.
- (6) A külön jogszabályban meghatározott veszélyes mértékű zaj esetén a jegyző megtilthatja vagy korlátozhatja a kereskedő számára a hirdetés vagy figyelemfelhívás céljára szolgáló hanghatásokat okozó eszköz használatát, ha az az emberek nyugalma jelentős mértékben zavarja.

A jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozásokra vonatkozó szabályozás

6. §

- (1) A beszállítóval szemben a jelentős piaci erővel visszaélni tilos.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti visszaélésnek minősül különösen
- a beszállító indokolatlan megkülönböztetése;
 - a beszállító értékesítési lehetőséghez való hozzáféréseinek indokolatlan korlátozása;
 - a tisztességtelen, a kereskedő számára egyoldalúan előnyös kockázatmegosztást eredményező feltételek előírása a beszállítóval szemben, különösen a kereskedő üzleti érdekeit is szolgáló – így raktározási, reklámozási, marketing és más – költségek aránytalan áthárítása a beszállítóra;
 - a szerződéses feltételek beszállító hátrányára történő indokolatlan utólagos megváltoztatása, illetve ilyen lehetőség kikötése a kereskedő részéről;
 - a beszállítónak a kereskedővel kialakítandó üzleti kapcsolataira vonatkozó feltételek előírása, különösen a legkedvezőbb feltételek alkalmazásának kikötése, ennek visszamenőleges érvényesítése, illetve annak előírása, hogy azonos időszakra adott termékekre csak az adott kereskedőnek biztosítson akciót;
 - a különféle – különösen a kereskedő beszállítóinak listájára vagy árukészletébe való bekerülésért, más, a beszállító által nem igényelt szolgáltatásokért fizetendő – díjak egyoldalú felszámítása a beszállítónak;
 - a szerződés felbontásával való fenyegetés, az egyoldalú előnyt jelentő szerződéskötési feltételek kikényszerítése érdekében.
- (3) A jelentős piaci erő fennáll a beszállítóval szemben, ha az adott vállalatcsoport – ideértve a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény szerinti anya- és leányvállalatok összességét, közös beszerzés esetén pedig a beszerzési szövetséget létrehozó vállalkozások összességét – kereskedelmi tevékenységéből származó előző évi konszolidált nettó árbevétele (a továbbiakban: konszolidált nettó árbevétel) meghaladja a 150 milliárd forintot, vagy a forgalma alapján megállapítható piaci részesedése a kereskedelmi forgalomból a tíz százalékot.
- (4) A (3) bekezdésben meghatározottakon túl akkor áll fenn a kereskedő jelentős piaci ereje, ha a piac struktúrája, a piacra lépési korlátok léte, a vállalkozás piaci részesedése, pénzügyi ereje és egyéb erőforrásai, kereskedelmi hálózatának kiterjedtsége, üzleteinek mérete és elhelyezkedése, kereskedelmi és egyéb tevékenységeinek összessége alapján a kereskedő vállalkozás, vállalatcsoport, illetve beszerzési szövetség a beszállítóval szemben egyoldalúan előnyös alkuhelyzetben van vagy abba kerül.

A kereskedelmi tevékenységek folytatásának ellenőrzése, jogkövetkezmények

7. §

- (1) Az egyes kereskedelmi tevékenységek folytatására vonatkozó jogszabályi és hatósági előírások megtartásának ellenőrzését a jegyző, illetve a külön jogszabályokban meghatározott hatóságok végzik.
- (2) A jelentős piaci erővel rendelkező kereskedő a 6. § (1)-(4) bekezdése szerinti visszaéléssel kapcsolatos felügyeletet a Gazdasági Versenyhivatal a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi

LVII. törvényben (a továbbiakban: Tpv.) foglalt versenyfelügyeleti eljárási szabályok alkalmazásával végzi oly módon, hogy a jelentős piaci erővel történő visszaélés alapján induló eljárásokban a határidők számításakor a Tpv. 21. §-ának megsértése esetén irányadó rendelkezéseket alkalmazza.

- (3) A 3. § (4) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételi feladatokat a Kormány rendeletében meghatározott szerv látja el.
- (4) Amennyiben a kereskedő a kereskedelmi tevékenység folytatásához előírt kötelezettségeinek nem tesz eleget
- a) a jegyző az üzlet ideiglenes bezáratásáról, azonnali bezáratásáról, az éjszakai nyitva tartás korlátozásáról, éjszakai kötelező zárva tartási időszak megállapításáról, az 5. § (6) bekezdésében meghatározott hanghatást okozó eszköz használatának tiltásáról vagy korlátozásáról, illetve a működési engedély visszavonásáról külön jogszabályban foglaltak szerint határozatban dönt, amely határozat fellebbezésre tekintet nélkül azonnal végrehajtható;
 - b) az ellenőrzésre jogosult hatóság a külön jogszabályokban megállapított jogkövetkezményt alkalmaz és a külön jogszabályban meghatározott mértékű bírságot szabhat ki.

Záró rendelkezések

8. §

- (1) Ez a törvény a kihirdetését követő hatodik hónap első napján lép hatályba.
- (2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti
- a) a belkereskedelemről szóló 1978. évi I. törvény;
 - b) a belkereskedelemről szóló 1978. évi I. törvény módosításáról szóló 1989. évi VI. törvény;
 - c) a belkereskedelemről szóló 1978. évi I. törvény módosításáról szóló 1986. évi 18. törvényerejű rendelet;
 - d) a helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat- és hatásköreiről szóló 1991. évi XX. törvény 73. §-a;
 - e) a pénzügyintézetekről és a pénzügyintézeti tevékenységről szóló 1991. évi LXIX. törvény 103. §-a;
 - f) a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény 24. §-ának b) pontja;
 - g) az Fgytv. 54. §-a (2) bekezdésének a) és b) pontja;
 - h) a gazdasági reklámok és az üzletfeliratok, továbbá egyes közérdekű közlemények magyar nyelvű közzétételéről szóló 2001. évi XCVI. törvény 6. §-ának (5) bekezdése.

9. §

E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

- (1) a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény 15. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Felhatalmazást kap az OMH irányítását ellátó miniszter, hogy a mérőeszközökre vonatkozó egyedi előírásokat tartalmazó szabályokat, a mérőedényként használt palackok forgalomba hozatalának feltételeit, illetve az előrecsomagolt iparcikkek és élelmiszerek megengedett tömeg- és térfogatmértékeit és az ellenőrzés módszereit rendeletben állapítsa meg.”;

- (2) az Fgytv. 56/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (4)-(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Felhatalmazást kap a miniszter – hogy az érdekelt miniszterrel egyetértésben – rendeletben állapítsa meg a kizárólag használati és kezelési útmutatóval együtt forgalomba hozható áruk körét.

(4) Felhatalmazást kap az iparért és a fogyasztóvédelemért felelős miniszter, hogy a külön jogszabályban meghatározott termékek (termékkörök) használati és kezelési útmutatójának tartalmára részletes szabályokat együttes rendeletben állapítson meg.

(5) Felhatalmazást kap a kereskedelemért és a fogyasztóvédelemért felelős miniszter, hogy a fogyasztói forgalomba kerülő áruk ára, illetve szolgáltatások díja feltüntetésének részletes szabályait együttes rendeletben állapítsa meg.”.

10. §

- (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy
- a) az üzletek működési engedélye kiadásának rendjét és feltételeit, az üzletben történő árusítás feltételeit, az engedélyezésben közreműködő szakhatóságok körét, az engedélyben foglaltak megtartása ellenőrzésének szabályait, valamint a jogszabályban előírt kötelezettségek be nem tartásának esetén alkalmazandó jogkövetkezményeket;
 - b) az üzleten kívüli kereskedés feltételeit;
 - c) az utazásszervező és -közvetítő tevékenység végzésének feltételeit, valamint a jogszabályban előírt kötelezettségek be nem tartásának esetén alkalmazandó jogkövetkezményeket;
 - d) a magánszálláshelyek idegenforgalmi célú hasznosításának feltételeit, a szállásadók nyilvántartásba vételére, valamint a vendégkönyv vezetésére vonatkozó részletes szabályokat, a szállásadók tájékoztatási és adatszolgáltatási kötelezettségeit;
 - e) a forgalomba hozható gyógynövények körét;
 - f) a fogyasztói panaszok és kifogások vásárlók könyvében történő dokumentálásának és intézésének rendjét;
 - g) a Kormány rendeletében meghatározott szerv ellenőrzése során a vonatkozó jogszabályok megsértése esetén kiszabható bírság megállapításának, mértékének és felhasználásának részletes szabályait;

- h) a vásár- és piactartás részletes szabályait, a vásárrendező és piacfenntartó tevékenységek végzésének, valamint korlátozásának részletes feltételeit;
 - i) a közterületi értékesítés részletes feltételeit;
 - j) az automatából történő kereskedelem részletes feltételeit;
- rendeletben állapítsa meg.

- (2) Felhatalmazást kap a kereskedelemért felelős miniszter, hogy
- a) az egyes ipari, kereskedelmi és vendéglátóipari tevékenységek végzéséhez szükséges szakképesítéseket;
 - b) a nyilvántartásba vételre kötelezett áruk és szolgáltatások körét és az ezekre vonatkozó kereskedelmi tevékenység gyakorlásának feltételeit;
 - c) a kereskedelmi szakértői tevékenység folytatásának feltételeit;
 - d) a vendéglátó üzletek kategóriába sorolásának, valamint ártájékoztatásának szabályait;
 - e) a mutatványos berendezések időszakos műszaki vizsgáztatásának rendjét
- rendeletben állapítsa meg.

- (3) Felhatalmazást kap az energetikáért felelős miniszter, hogy
- a) a motorhajtó anyagok és egyes kőolajtermékek belföldi forgalmazásának feltételeit;
 - b) a gépjármű-hajtóanyagok minőségi követelményeit
- rendeletben állapítsa meg.

- (4) Felhatalmazást kap a turizmusért felelős miniszter, hogy
- a) az utazásszervezői szakmai minősítő vizsga követelményeit;
 - b) a kereskedelmi és fizető-vendéglátó szálláshelyek osztályba sorolásának feltételeit, valamint a falusi szálláshelyek minősítésének szabályait;
 - c) a Regionális Idegenforgalmi Bizottságok, valamint ezek munkaszervezeteinek feladatait;
 - d) az idegenvezetői tevékenység szabályait;
 - e) az idegenforgalmi tevékenységek végzéséhez szükséges szakképesítéseket;
 - f) a lovas szolgáltatás végzésének feltételeit
- rendeletben állapítsa meg.

- (5) Felhatalmazást kap a települési (Budapesten a kerületi) önkormányzat képviselőtestülete, hogy az 5. § (3) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően rendeletben felmentést adjon a nyitvatartási tilalom alól.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Európai Unió tagországaiban a kereskedelem igazgatására vonatkozó szabályozás nemzeti hatáskörbe tartozik, de ezen előírásoknak minden korlátozás nélkül ki kell elégíteniük az Európai Közösséget létrehozó szerződésben rögzített – így a közös kereskedelempolitikára (IX. cím) vonatkozó – alapelveket, amely szerint “a tagállamok és a Közösség a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban tevékenykednek”. A nemzeti szabályozásoknak tiszteletben kell tartaniuk az áruk, szolgáltatások, személyek és tőke szabad mozgásának közösségi jogi alapelveit is. Ezen túl az e területet érintő előírások az EU országokban, sőt esetenként még azok régióiban is eltérőek.

Az EU kereskedelemre vonatkozó dokumentumai minden esetben hangsúlyozzák, hogy a tagállamoknak a kereskedelmi vállalkozások számára olyan szabályozásokat kell kialakítaniuk, amelyek egyszerűek, betarthatók, s egyenlő esélyeket teremtenek a belső piacon. Különösen fontos ez azért, hogy az ágazatban működő rendkívül nagyszámú mikro-, kis-, és középvállalkozás is nyomon tudja követni a követelményeket. Az új törvény megalkotásával e követelmény teljesül.

A törvényjavaslat keretjelleget szabályozása a kereskedelmi tevékenység folytatásának alapvető feltételeit határozza meg.

Az új szabályozás egyik legfontosabb célja, hogy a belkereskedelemtől szóló 1978. évi I. törvény elavult, részben kiüresedett fogalmait, meghatározásait – az új kereskedelmi értékesítési formáknak megfelelő – korszerű, a gyakorlatban alkalmazható meghatározásokkal váltsa fel, továbbá alapot teremtsen az egyes kereskedelmi értékesítési formákra vonatkozó igazgatási előírások megalkotásához.

A belkereskedelemtől szóló törvény megalkotásakor alapvetően ágazati jelleget hordozott. Az elmúlt 26 év alatt ugyanakkor részben a kereskedelem területén, részben a jogalkotás területén, pl. az EU előírásoknak a hazai joganyagba való átültetése kapcsán, olyan változások következtek be, amelyek kiüresítették a jogszabályt. A törvény eredetileg a központosított, többségében állami, szövetkezeti tulajdonban álló kereskedelmi rendszeren alapult, azóta a privatizáció, a szabályozás deregulációja és a tevékenységek liberalizációja teljesen átformálta a tulajdoni és szervezeti viszonyokat. A gazdaságban a kereskedelmi tevékenység mind a tulajdonosi viszonyokat, mind a kereskedelmi formákat tekintve megújult. A törvényből – ezzel párhuzamosan – kikerültek a fogyasztóvédelem és a gazdasági verseny területére, valamint a reklámra vonatkozó előírások.

A belkereskedelemtől szóló törvényt felváltó törvényjavaslatból elhagyásra kerülnek a ma már nem, vagy nehezen értelmezhető fogalmak, ugyanakkor beépülnek olyan eddig nem szabályozott fogalmak, mint például a jelentős piaci erő. A Javaslathoz egyes tevékenységek, mint a kereskedelmi ügynöki tevékenység, internetes kereskedelem, csomagküldés tartalmi, fogalmi meghatározásai már a korszerűsödő kereskedelmi folyamatokhoz igazodóan kerülnek be.

Törvényi szinten kerül rögzítésre, hogy kereskedelmi tevékenység fő szabályként működési engedéllyel rendelkező üzletben folytatható, amely a legálisan működő

kereskedők védelme és a feketekezelés visszaszorítása érdekében már jelenleg is a szabályozás egyik legfontosabb alapelve. Szintén a törvénytervezet határozza meg az üzleti árusítás alóli kivételek alapeseteit.

Az üzletek nyitva tartásának kérdése folyamatos feszültségforrás, ugyanis a jelenlegi, viszonylag liberális szabályozást mind a szakszervezetek, mind a vállalkozások támadják.

Az Európai Unió tagországaiban megfigyelhető valamilyen liberalizációs szándék a szabályozásban, azonban nincsen egységes nyitvatartási rend.

Az ünnepi nyitva tartásra vonatkozóan a legtöbb tagállamban vannak előírások, azonban ezek függenek az alkalmazotti és a fogyasztói érdekvédelem súlyától, a vásárlási szokásoktól, valamint az ország kulturális hagyományaitól.

A törvényjavaslat a nemzetközi tapasztalatokat és tendenciákat, valamint az állampolgári jogok országgyűlési biztosának ajánlásait alapul véve, továbbá figyelemmel a hazai vásárlói szokásokra és igényekre, a nyitva tartással kapcsolatosan továbbra is csak az alapelveket rögzíti. Az üzlet nyitvatartási idejét a vásárlási szokások és a foglalkoztatottak érdekeinek és a Munka Törvénykönyve előírásainak figyelembe vételével a kereskedő állapítja meg, amely a vállalkozás szabadsága és a versenyképesség javítása tekintetében lényeges kérdés. A kereskedelmi vállalkozások, különösen a mikro-, kis- és középvállalkozások számára a működőképesség megtartásához, vagy javításához fontos eszköz, hogy a kereskedő az üzlet nyitva tartását a vásárlói, turisztikai igényekhez – a lehetőségek szerint rugalmasan – alkalmazkodva állapítsa meg. Versenypolitikai szempontból a vállalkozó számára jelentősége van annak is, hogy – a jelenleg alkalmazott gyakorlathoz hasonlóan – lehetőséget kapjon a vasárnapon történő nyitva tartásra is, figyelemmel arra, hogy a piackutatások eredménye szerint jelenleg a vásárlók körében elterjedt és megszokott jelenség az e napon való vásárlás. Munkaszüneti napokra vonatkozóan a törvényjavaslat – meghatározott kivételekkel – megtiltja a nyitva tartást. December 24-re a tervezet előírja, hogy az üzletek e napon 14 óráig tarthatnak nyitva.

Az éjszakai (éjjel 22 óra és reggel 6 óra között) nyitva tartást a jegyző a lakók pihenéshez való jogának biztosítása érdekében, a külön jogszabályokban meghatározott szempontok – zajra vonatkozó környezetvédelmi előírások – figyelembevételével korlátozhatja.

A törvényjavaslat bevezeti a kereskedelemben a jelentős piaci erő fogalmát, amely elsősorban magatartási jellegű korlátozó rendelkezéseket mond ki az ezzel rendelkező kereskedőkre.

A jelentős piaci erő olyan piaci helyzet, amelynek következtében a kereskedő a beszállítók számára a termékeik végső fogyasztóhoz való eljuttatása során ésszerűen megkerülhetetlen, illetve pótolhatatlan szerződéses partnerré válik. A kereskedő az aszimmetrikus hatalmi helyzetéből, tárgyalási pozíciójából adódóan képes lehet kirívóan egyenlőtlen jövedelemelosztást kikényszeríteni a beszállítótól, ami nem kizárólag a nagyobb hatékonyságon alapuló jövedelemtöbblet realizálását szolgálja, hanem közvetett módon a kereskedelmi kis- és középvállalkozások piaci pozícióját is hátrányosan érinti.

A jelenleg alkalmazott joggyakorlat szerint gazdasági erőfölényes helyzetet általában 30 %-os értékesítési piaci részesedés felett lehet csupán kimutatni. A disztribúciós

folyamatokban a jelentős piaci erőből fakadó piaci jelenségek általában már alacsonyabb, becslések szerint 5-10%-ot elérő értékesítési piaci részesedés esetén is kimutathatóak. A törvényjavaslat meghatározza a jelentős piaci erő mértékét, és azokat a körülményeket, amelyek megvalósulása esetén a jelentős piaci erő fennállását vélelmezni kell.

A szabályozás egyik eleme a jelentős piaci erővel való visszaélés tilalma. Így a tervezet a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvénynek „A gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalmáról” szóló előírásain túli esetben, már a jelentős piaci erő megléte esetén is tiltja az ezzel való visszaélést. Ezzel védelmet biztosít mind közvetlenül a mikro-, kis- és közepes méretű beszállítóknak, mind pedig közvetetten a kisebb méretű versenytársaknak, hiszen ezzel mérséklődik ezek piacról való kiszorulásának veszélye is.

A jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozással szemben a mikro-, kis- és középvállalkozó beszállítók kiszolgáltatott helyzetben vannak. A beszállítói kiszolgáltatottság alapvető oka, hogy míg egy-egy beszállító a kereskedő értékesítési forgalmából töredéknyi részesedéssel rendelkezik, addig az érintett beszállító értékesítésének jelentős hányada történhet egy-egy jelentős piaci erővel rendelkező kereskedelmi vállalkozói hálózatán keresztül. Ez azzal a következménnyel jár, hogy a kereskedő megkerülhetetlen szerződéskötési partnerré válik a beszállító számára, s a vevő (kereskedő) egyoldalúan előnyös alkupozícióra tesz szert ez által. Az egyoldalúan előnyös alkupozíció esetén a beszállító érdekérvényesítési képessége gyenge, ezért kiszolgáltatottá válik. Kiszolgáltatottsága folytán a vevő (kereskedő) által diktált árakat kénytelen alkalmazni, ezáltal – jövedelem kiesése folytán – fejlesztési, innovációs lehetőségei lényegesen csökkennek, versenyképessége romlik.

Ez a helyzet a magyar kis- és középvállalkozások számára – amelyek jellemzően alultőkésítettek, s nyugat-európai versenytársaikhoz képest alultámogatottak – különösen hátrányos következményekkel járhat.

Mindezeket figyelembe véve szükséges, hogy törvényi szinten kerüljön szabályozásra a jelentős piaci erővel történő visszaélés tilalma.

A törvénytervezet szerint a kereskedelmi tevékenységek folytatásának ellenőrzése, indokolt esetben történő szankcionálása – a jegyzők, a fogyasztóvédelmi felügyelőségek, és a külön jogszabályokban meghatározott hatóságok által – a külön jogszabályokban előírtakkal összhangban kerül megállapításra. A jelentős piaci erővel történő visszaéléssel kapcsolatos felügyeleti feladatokat a Gazdasági Versenyhivatal látja el.

A törvénytervezet hatályon kívül helyezi a belkereskedelemtől szóló 1978. évi I. törvényt. A belkereskedelemtől szóló szabályozás kerettörvényét még ma is az 1978. évi I. törvény jelenti. E törvény olyan „ágazati” törvény, amely egyrészt nem felel meg a törvényalkotás alkotmányos követelményeinek, másrészt valódi keretszabályozásnak sem tekinthető, hiszen nem tartalmazza azokat az alapvető garanciális szabályokat, amelynek részleteit a Kormány vagy a hatáskörrel rendelkező miniszter alacsonyabb szintű jogszabály megalkotásával végre tudna hajtani. A hatályos törvény ellentétes a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 2. §-ával is, amelynek értelmében törvény állapítja meg a gazdaság működésére és jogintézményeire vonatkozó alapvető szabályokat, illetve az állampolgárok alapvető

jogait, kötelezettségeit, ezek feltételeit és korlátait, valamint érvényre juttatásuk eljárási szabályait.

A jelzett követelményrendszerhez képest jogi szempontból nyilvánvalóan aggályos a belkereskedelmi törvény 40. §-a is, amely arról rendelkezik, hogy a törvény végrehajtásáról a Kormány gondoskodik, ennek keretében a miniszter egyes belkereskedelmi tevékenységek folytatásának feltételeit meghatározhatja. E felhatalmazás alapján került sor viszonylag nagy számú kormányrendelet és számtalan, a forgalmazás különböző területeit érintő miniszteri rendelet kiadására anélkül, hogy a belkereskedelmi törvény tartalmazná a kereskedelmi tevékenység folytatásának azon törvényi szintű rendezést igénylő szabályait, amelyek végrehajtásáról gondoskodni kell. A jelenleg hatályos felhatalmazás nem tartalmazza egyértelműen a felhatalmazás jogosultját, sem annak tárgyát, kereteit (korlátait), illetve nem érvényesíti a szubdelegáció tilalmát. Mindezekre figyelemmel a tervezet megadja azokat a felhatalmazásokat, amelyek alapján a jelenleg hatályos és a megalkotandó alacsonyabb szintű jogszabályok kiadhatók és a jogalkalmazás során érvényesíthetők lesznek.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A törvénytervezet hatálya kiterjed a kereskedelmi tevékenység folytatására és ellenőrzésére. A törvényjavaslat hatálya azonban a kereskedelmi tevékenységet – a jelenlegi előírásokkal összhangban – tágan értelmezi, vagyis magában foglalja a hagyományos kereskedelmi tevékenységen túl a vendéglátás, a turisztika és a kereskedelmi szolgáltatás területét is. Nem tartoznak viszont a törvény hatálya alá a külön jogszabályokban, így az egészségügyi joganyagban szabályozott kereskedelmi tevékenységek (gyógyszerek forgalmazása), tekintettel azok specifikus szabályozási kritériumaira.

A 2. §-hoz

A Javaslat pótolja azt a hiányosságot, amelyet korábban a kereskedelmi tevékenység szempontjából lényeges meghatározások hiánya okozott. Ezek döntő többsége már szerepelt az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló 4/1997. (I. 22.) Korm. rendeletben. Nagy jelentőségű az értelmező rendelkezések törvényi meghatározása, ugyanis az ágazathoz kapcsolódó fogalomrendszer – a széleskörű társadalmi, vásárlói kapcsolat révén – gyakran keveredik a köznapi, felületes szóhasználattal, ami esetenként még a jogalkalmazás során is bizonytalanságot okoz, sértve a jogbiztonság követelményét. A tervezetben, a már bevezetett fogalmakon túlmenően számos olyan fogalom is nevesítésre kerül, amely eddig jogszabályban nem volt meghatározva, kizárólag a szakma által használt fogalmi körben funkcionált. Új meghatározásként szerepel ezen kívül a jelentős piaci erő, a beszállító, beszerzési szövetség fogalma.

A 3. §-hoz

A tervezet alapszabályként rögzíti, hogy – nem érintve a határon átnyúló egyedi tranzakciókat – kereskedelmi tevékenység üzletben folytatható. Ennek megfelelően a kereskedelmi tevékenység folytatásának általános feltételeit szükségszerűen törvényi szinten kell meghatározni azzal, hogy melyek azok a speciális kereskedelmi tevékenységek, amelyekhez a törvény biztosítja az eltérő szabályozás kialakításának lehetőségét.

A vállalkozásbarát közigazgatási ügyintézés elemeként e paragrafus tartalmazza az „egyablakos” eljárás lefolytatását, amikor meghatározza a jegyző számára az egy hatósági eljárásban történő engedélyezési eljárást.

A 4. §-hoz

A kereskedelmi tevékenység folytatásának szabályozása figyelembe veszi, hogy az áruforgalmi lánc végső eleme a kereskedő, aki közvetlen kapcsolatban áll a vásárlóval, ezért előírja a tervezet, hogy a vásárló részére a megvásárolni kívánt áru méretének, súlyának és használhatóságának ellenőrzését a kereskedőnek biztosítani kell.

A Javaslat ugyancsak szabályozza az üzlet munkájával kapcsolatos panaszok, bejelentések és javaslatok bejegyzésére szolgáló vásárlók könyvének alkalmazását.

A törvényjavaslat előírja a szállodák, szálláshelyek és a vendéglátó üzletek osztályba sorolásának kötelezettségét. Az osztályba sorolás alapja a szolgáltatás színvonala.

Az 5. §-hoz

Az üzlet nyitvatartási idejét, a vásárlási szokások és a foglalkoztatottak érdekeinek figyelembe vételével – beleértve a heti pihenőnapon (vasárnap) való nyitva tartást is – a kereskedő állapítja meg.

A Munka Törvénykönyvében megállapított munkaszüneti napokon a vendéglátóüzletek, kereskedelmi szálláshelyek, a virág-, az édességüzletek és az üzemanyagtöltő állomások kivételével az üzletek nem tarthatnak nyitva. A tilalom alól a helyi hagyományokra és az idegenforgalmi érdekekre tekintettel, az önkormányzat képviselőtestülete – a Kereskedelmi Ágazati Párbeszéd Bizottság véleményét kikérve – rendeletben felmentést adhat. A tervezet előírja, hogy az üzletek december 24-én 14 óráig tarthatnak nyitva.

Az illetékes önkormányzat jegyzője közérdekből (környezetvédelmi szempontok alapján, a zajterhelés csökkentése érdekében, a lakók életkörülményeinek biztosítása céljából) az üzletek nyitva tartását – este 10 óra és reggel 6 óra között – korlátozhatja. E megoldás előnye, hogy érvényesíti a liberalizált kereskedelmi szabályozás elvét, ugyanakkor kivételesen, közérdekből helyi szinten lehetővé teszi a társadalmi szükségleteknek megfelelő – az éjszakai időszakra vonatkozó – nyitvatartási (zárvatartási) szabályok alkalmazását, illetve az egészséges környezethez és a pihenéshez való jog biztosítását.

A tervezet lehetőséget biztosít a jegyző számára arra is, hogy veszélyes mértékű zaj esetén megtiltsa vagy korlátozza a hirdetés vagy figyelemfelhívás célját szolgáló eszközök használatát, ha ez az emberek nyugalmát zavarja.

A 6. §-hoz

A jelentős piaci erő a gazdasági hatalom egy speciális fajtája. Megléte a gazdasági erőfölényhez hasonlóan nem verseny- és jogsértő, csak a vele való visszaélés minősíthető sérelmesnek.

Mindezeket figyelembe véve szükséges, hogy törvényi szinten legyen szabályozva a jelentős piaci erővel történő visszaélés tilalma.

A törvénytervezet kimondja, hogy a beszállítóval szemben a jelentős piaci erővel visszaélni tilos.

A tervezet meghatározza továbbá a jelentős piaci erővel való visszaélés eseteit, valamint a jelentős piaci erő fennállásának megállapításához szükséges feltételeket.

A 7. §-hoz

A tervezet igazodva a kereskedelmi tevékenység sajátos struktúrájához meghatározza azokat a szervezeteket, amelyek jogosultak a tevékenység ellenőrzésére, így elsősorban az üzlet helye szerint illetékes jegyzőt és a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőséget, valamint a területi fogyasztóvédelmi felügyelőségeket hatalmazza fel e feladat ellátására. A jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozások visszaélésével kapcsolatos vizsgálatokat – a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés vizsgálatához hasonlóan – a Gazdasági Versenyhivatal végzi. Arra az esetre, ha a kereskedő a kereskedelmi tevékenység folytatásához

előírt kötelezettségeknek nem tesz eleget, a tervezet a jegyző és az ellenőrzésre jogosult hatóság számára, a külön jogszabályban foglaltak szerint, jogkövetkezmények alkalmazását teszi lehetővé. A tervezet a jelenleg hatályos alacsonyabb szintű jogszabályból a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvénnyel összhangban beemeli azt az intézkedést, hogy a jegyző által hozott intézkedések fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatók.

A 8-9. § - okhoz

A törvény hatályba lépésével egyidejűleg szükségessé válik a belkereskedelemről szóló 1978. évi I. törvény és módosításai hatályon kívül helyezése. Szintén hatályát veszti a (2) bekezdésben szereplő jogszabályok belkereskedelmi törvényre vonatkozó rendelkezései.

A törvény a kihirdetését követő hatodik hónap első napján lép hatályba, ezáltal kellő időt biztosít, különösen a vállalkozások számára szükséges felkészüléshez.

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) módosítását és ennek keretében új felhatalmazó rendelkezések megalkotását az indokolja, hogy a hatályos törvény felhatalmazása alapján nem lehet meghatározni az egyes termékek használati útmutatójára vonatkozó részletes szabályokat.

A Fgytv. módosítása indokolt továbbá a fogyasztói ár feltüntetésére vonatkozó végrehajtási rendelet kiadása, esetleges módosítása érdekében. Jelenleg a fogyasztói forgalomba kerülő áruk és szolgáltatások árának feltüntetéséről szóló 7/2001. (III.29.) GM rendelet (ami a 98/6/EK irányelv átültetése) a belkereskedelemről szóló 1978. évi I. törvény felhatalmazása alapján került kiadásra.

A 10. §-hoz

A törvénytervezet lényegében keretjelleű, ezért a végrehajtással kapcsolatos jogi szabályok megalkotására – az egyes konkrét témák, szakterületek tekintetében – vonatkozó jogalkotási kötelezettségek a felhatalmazó rendelkezésekben kerülnek meghatározásra. A felhatalmazó rendelkezések összhangban vannak a kialakítandó kereskedelmi igazgatás struktúrájával, illetve lehetőséget adnak a jelenlegi igazgatási előírások szakmai szempontból indokolt átdolgozására, újragondolására. E megfontolások alapján kormányrendelet keretében rendezhető pl. a közterületi értékesítésre vonatkozó szabályok megalkotása annak érdekében, hogy az üzleten kívül, közterületen végzett kereskedelmi tevékenységre csak korlátozott termékkörben és időintervallumban nyíljon lehetőség. Az erre vonatkozó szabályok megalkotása a legálisan működő kereskedők érdekében feltétlenül indokolt, de hatékony eszköz lehet a feketekereskedelem visszaszorítása érdekében végzett kormányzati erőfeszítés jogi úton történő megerősítésére is. Kormányrendelet keretében kerülnek továbbá meghatározásra a kereskedelem-felügyelet működtetési és intézményi feltételei, valamint a bírság felhasználásának részletes szabályai.

A felhatalmazó rendelkezések ugyanakkor, csak olyan szabályok megalkotásának kötelezettségét írják elő, amelyek a törvény hatályára vonatkozó rendelkezésekben feltüntetett ágazati területeket érintik, egyéb – más jogterületeket érintő – kérdések tekintetében nem tartalmaz rendelkezéseket.

A kereskedelmért felelős miniszter rendeletben szabályozza az ágazathoz kapcsolódó szakképesítési követelményeket, az egyes kereskedelmi tevékenységekre vonatkozó speciális előírásokat és a szakértői tevékenység

folytatásának feltételeit. A vendéglátó üzletekre vonatkozó és az ártájékoztatási kötelezettségre is kiterjedő előírásokat miniszteri rendeletben kell szabályozni.